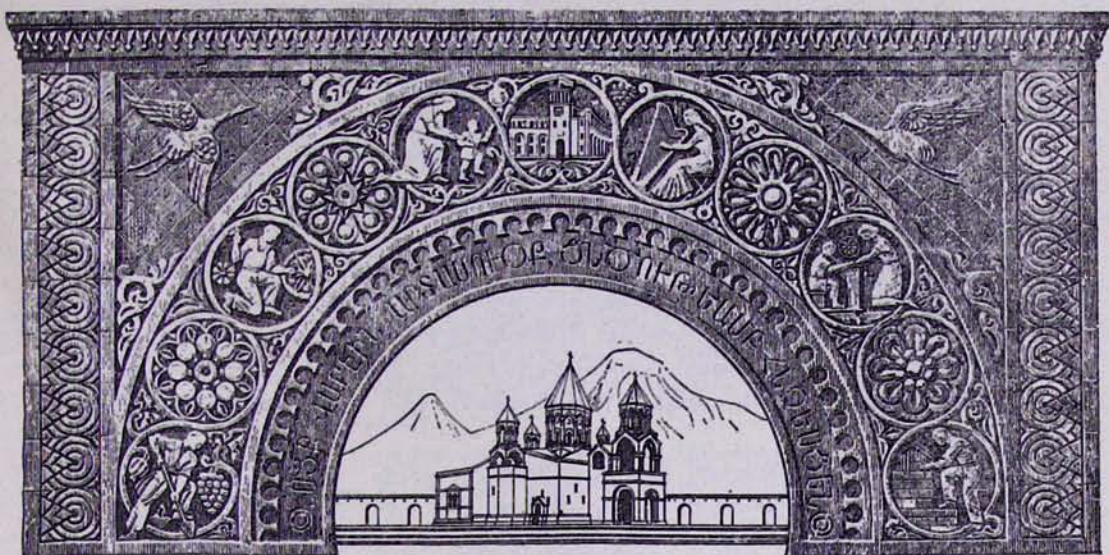

ՀԱՅՐԱՊԵՏԱԿԱՆ ՔԱՐՈՋ
ՓՐԿՉԻ ՀՐԱՇԱՓԱՌԻ ԾՆՆԴՅԱՆ ՏՈՆԻ ԱՌԹԻՎ
ՄԱՅՐ ՏԱՃԱՐՈՒՄ

(1972 թ. հունվարի 6)

«Քրիստոս ծնաւ և յայտնեցաւ»:

Միրեցյալ հավատացյալ ժողովուրդ մեր որ ի Հայաստան և որ ի սփյուռս աշխարհի:

Մշտանորոգ հավատքով և անմար հույսով, հրաշակերտ սուրբ Էջմիածնից ձեզ բոլորիդ բերում ենք լույս ավետիսը Քրիստոսի ծննդյան և աստվածահայտնության:

Այս ավետիսով, ինչպես երկու հազար տարիներ առաջ, այսօր էլ մեր հոգու աշխարհի բարձունքներից՝ լսում ենք պատգամ-երգը հրեշտակների. «Փառք ի բարձունս Աստուծոյ և յերկիր խաղաղութիւն, ի մարդիկ հաճութիւն»:

Երկու հազար տարիներ շարունակ, աշխարհի վրայ ոչ մի տեղ ու երբեք, ոչ մի երգ չի հնչել այնքան քաղցր, և ոչ մի պատգամ՝ այնքան փրկարար:

Այնուամենայնիվ սակայն, ո՛վ մարդկային ճակատագիր, երկու հազար տարիներ հետո, աշխարհը տակավին հեռու է կենսագործված տեսնելուց՝ երկնառաք պատգամը քաղցր ու փրկարար:

Այս սուրբ պահին չենք մտածում մեղադրանքի կամ անեծքի խոսք ասել, և ոչ էլ հանգցնել լույսերը հույսին:

Տարակույս չկա թե մարդկային աշխարհը տառապում է իր մեղքերի ու իր տկարությունների հետևանքով: Մարդը ինքն իր մեջ է կրում արմատները բոլոր չարիքների: Սակայն, Քրիստոս փրկիչը մեր, մղում է մեզ լինել լավա-

տես: Քրիստոսանվեր կյանքի ճանապարհը, ճանապարհն է չարի արմատները պոկելու և խափանելու:

Աստված իր միածին Որդուն աշխարհ առաքեց, օգնելու համար մարդկությանը, ինքնափրկումի պայքարի մեջ, ցույց տալով նրան ճանապարհը փրկության, հայտնելու համար նրան ճշմարտությունը գերազույց, առաջնորդելու համար նրան դեպի կյանքը անվախճան:

Մարդկային աշխարհը փրկել անփրալություններից ու բռնություններից, փրկել կեղեքումներից ու խտրականություններից, փրկել ասելության թույնից ու պատերազմների կրակից, նշանակում է ամենից առաջ վերափոխել, վերանորոգել, պայծառակերպել մարդու հոգին, այսինքն նրա իմացականությունը, նրա կամեցողությունը, և մանավանդ նրա զգացումների խառնարանը:

Պա կլինի մեծագույն հեղափոխությունը բոլոր ժամանակների՝ համար: Եվ այդ իսկ իրականացնելու համար է որ Քրիստոս Աստված մարդացավ ու աշխարհ եկավ: Նրա մեծ առաքյալը հրավեր ու պատգամ է կարդում մարդկանց բոլոր՝ «Մրբեցէք ի բաց զհին խմորն, զի եղիշիք նոր զանգուած» (Ա. Կորնթ. Ե 7): «Մերկացարուք զհին մարդն զործովքն իւրովք և զգեցարուք զնորն նորոգեալ ի գիտութիւն ըստ պատկերի Արարչին իւրոյ» (Կորնթ. Գ 9—10): Ահա թե ինչու մենք հավատում ենք թե Քրիստոս տեսական հեղափոխությունն է մարդկային հոգեկան աշխարհի, և դրանով է նա մանավանդ Փրկիչը ազգի մարդկան, իշխանը խաղաղության, արեգակը արդարության:

Մենք չենք ժխտում, մարդկային կյանքում՝ գաղափարական, ընկերային, տնտեսական զարգացման անհրաժեշտությունը և նշանակությունը նույն չարիքների վերացման ի խնդիր, սակայն մտածում ենք թե զարգացող գաղափարական, ընկերային, տնտեսական դրություններն ու օրենքները մարդիկ են կյանքի կոչելու, զործադրելու, և հետևաբար եթե մարդիկ իրենք նույնը մնան, միևնույնն է, արդյունքն էլ նույնը կլինի:

Ահա թե ինչու հավատում ենք թե մարդուն վերանորոգելու, պայծառակերպելու քրիստոնեական իդեալը մնում է այժմեական բոլոր ժամանակների համար, և մանավանդ մեր դարաշրջանի համար: Հիրավի, ինչքան զարգանա ու մեծագործ նվաճումների հասնեն՝ մարդկային իմացական համեմարը, գիտությունն ու տեխնիկան, այնքան ավելի անհրաժեշտ կդառնա մարդկանց զգացումների ու կամեցողության բարեշրջումը և նվաճումը՝ բարոյական համեմարի բարձունքների, որով կարող է հնարավոր դառնալ ազատագրումը մարդկային ցեղի՝ եսամոլության, մախանձի, ատելության ու տիրապետելու մոլուցքի թունավոր արմատներից:

Ինչքան տխուր է հաստատել՝ թե մեր օրերի աշխարհը տակավին լեցուն է մեծ չարիքներով:

Ինչքան տխուր է հաստատել՝ թե այսօր էլ տակավին աշխարհում այս ու այն տեղ հրահրվում է կրակը պատերազմների:

Ինչքան ծանր է մանավանդ մտածել՝ թե մեր օրերում, համայն մարդկության կյանքի հորիզոնի վրա, դեռևս առկա է ահավոր սպառնալիքը ջերմամիջուկային աշխարհակործան հրդեհումների:

Եվ սակայն, ահա այս ողբերգական պահին, Հիսուս մեծ վարդապետը, պատգամում է մեզ՝ մերժել այս ճակատագիրը: Նա հրավեր է կարդում՝ կերտել նոր մարդուն, նման Աստուծո պատկերի, հաստատել սերն ու խաղաղությունը մարդկանց արտերում, արդարությունն ու եղբայրությունը աշխարհում համայն:

Քրիստոսի անունով գործող բոլոր եկեղեցիները այսօր, նույն այս հավատամքով աղոթում են ու գործում, ու ահագանգ հնչեցնում՝ ընդդեմ անարդարությունների, ընդդեմ կեղեքումների, ընդդեմ ցեղային և այլ տեսակի խտրականությունների, ընդդեմ պատերազմների:

Հայաստանյայց եկեղեցին, այս սրբազան պապարի մեջ միանում է իր քույր եկեղեցիներին՝ «վասն խաղաղության ամենայն աշխարհի», «վասն խաղաղության հեռատրաց և մերձատրաց», առաջնորդված տեսիլքով՝ համայն մարդկության եղբայրացման, իբրև ժողովուրդը միևնույն Աստուծուն:

Աստված է մեր խաղաղությունը: Աստված է մեր փրկությունը:

Փառք ծննդյան Որդվուն Աստուծո Հիսուսի Քրիստոսի, որ աշխարհին ընծա բերեց պատգամը՝ «խաղաղության և ի մարդիկ հաճութեան»:

Սիրելի հավատացյալներ,

Խաղաղության և ժողովուրդների եղբայրության հրամայականը թանկ է ի մասնավորի մեր մայր եկեղեցու և մեր ժողովրդի հմար, որովհետև բազում տարիներ շարունակ նրանց կյանքը եղել է տևական տառապանք ու նահատակություն: Հազիվ հիսուն և ավելի տարիներից ի վեր է, որ հայոց հայրենիքը վերածնվել է իբրև ազգային ինքնավար պետություն, ապահովելով հայ ժողովրդին խաղաղ, ապահով ու բարգավաճ կյանք՝ նշտական վերաշինության ու մշակութային ծաղկումի պայմանների մեջ: Նոր կյանքի կոչված, երգով, արևով ու սիրով կառուցվող շեն երկիրը մեր, Հայաստան աշխարհը, բոլոր իրավ հալերի՝ միակ ապավենն է այսօր, միակ մխիթարությունը, միակ հպարտությունը:

Ահա թե ինչու, մեր աղոթքը՝ «վասն խաղաղության ամենայն աշխարհի», ամենավառ իղձն է՝ փրկության ափին հասած մեր ժողովրդի:

Ամեն բանից վեր և ամենից առաջ, խաղաղություն թող լինի, և ամեն ինչ խաղաղությամբ թող լինի:

Քրիստոսակերտ սուրբ Էջմիածնից, Ամենայն Հայոց Հայրապետը, խաղաղության պատգամի հետ միասին ձեզ բոլորիդ բաշխում է իր հայրական օրհնությունը և աղոթում ձեր ամենքի բարօրության ու արևշատության համար:

Քրիստոս ծնաւ և յայտնեցաւ:

Ընորհավոր Նոր տարի:

Ընորհք, սէր և խաղաղութիւն եղիցին ընդ ձեզ ընդ ամենեսեանդ. ամեն:

